

บทที่ 10
ความผิด

บทที่ 10 ความผัน	285
ความนำ	285
ลักษณะความผัน	285
นิยามความผัน	286
ปรากฏการณ์จากความผัน	288
มูลเหตุความผัน	291
ผลสัมฤทธิ์ตามกาลเวลา	293
- อายุแห่งความผัน	293
- วันผัน	293
- แนวตรีเลขาที่ให้กำลังเป็นคุณ	293
ความนำไปสู่ถือความผัน	294
ความผันที่เป็นทางแยกเหตุ	298
การแปลความผัน	300
- ทัศนะของข้ามาดย์พิ พะออรรถกิจชูรชัย (เซย อิศราภักดี)	301
- ทัศนะของเพลตวีหลวงศ์วิจิตรราทกการ	301
การแก้ผัน	302
อิทธิพลความผัน	303
เอกสารอ้างอิง	305

บทที่ ๑๐

ความผัน

1. บทนำ

มนุษย์เราเน้น เมื่อเดิมมามีชีวิตอยู่ สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้ ต้องมี ลุभายใจเข้าออกอันเป็นเครื่องปั่งบอกให้รู้ว่ายังมีชีวิตอยู่ มนุษย์ที่มีชีวิตอยู่ได้นั้น มักดำรงอยู่ในอธิบายบก 4 คือ ยืน เดิน นั่ง นอน อธิบายบก 3 ประเกทแรก มักเกี่ยวกับความตื่น คือมี ความรู้สึกตัว มีสติของอยู่เสมอ การแสดงออกต่าง ๆ จึงมักเป็นเรื่องที่กระทำด้วยความตั้งใจ หรือตามหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติ ส่วนอธิบายบกประเกทสุดท้ายคือนอนนั้น จะเป็นอธิบายบกที่ เป็นได้ทั้งหลับทั้งตื่น แต่ส่วนมากมักเป็นเรื่องหลับเสียมากกว่า เพราะเป็นอธิบายบกที่ใช้พักผ่อนสำหรับมนุษย์

ความผัน เป็นคติของชีวิตอย่างหนึ่งของมนุษย์ ในอุปช่องคติชาวบ้านที่ผูกพันอยู่กับคติความเชื่อในปรากฏการณ์จากความผันที่เกิดขึ้น หรือปรากฏชี้นักบุญแต่ละคน แล้วได้มีการนำความผันที่เกิดขึ้นมั่น ๆ ไปตีความหรือแปลความหมายกันออกไปตามคติการยอมรับเรื่องความผันนั้น ๆ จากนั้นก็ได้มีการทำนายในอุปต่าง ๆ ตามปรากฏการณ์จากความผันและได้มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน นำมาเป็นเครื่องทำนายทายทักในเมื่อมีความผัน ปรากฏชี้น

การแปลความหมายความผันนั้น ได้มีการตีความกันไปต่าง ๆ นานา ตามรูปแบบที่ปรากฏในความผัน มีการจัดแบ่งวันและเวลาในการตีความให้ด้วยว่าผ่านวันใด ความผันนั้นจะให้ผลแก่ผู้ใด ผันเวลาใด จะเป็นความจริงเพียงใด และความผันนั้นจะปรากฏชี้นโดยการวางแผนหรือโครงการไว้ล่วงหน้าหรือไม่เพียงไร ขอผู้สนใจโปรดหาศึกษาพิจารณาตามที่จะกล่าวต่อไป

2. ลักษณะความผัน

ความผัน เป็นปรากฏการณ์ทางจิตประเททหนึ่ง ซึ่งมักเกิดขึ้นในขณะที่จิต ก้าวสู่ก้าวคือการหลับหรือนอนหลับ ส่วนจะผันเรื่องอะไร หรือมีเรื่องราวยอย่างไหนนั้น ขึ้นอยู่ กับสภาพของร่างกายและจิตใจของผู้ผัน

ความผันนั้น มิใช่ร่างเกิดขึ้นเมื่อบุคคลอนหลับเท่านั้น ขณะตื่นอยู่ก็อาจผันได้ เช่น

- การคาดผัน คือการนั่งวางโครงกระลิม ๆ แล้ว ๆ อันเป็นการสร้างมโนภาพที่ไม่อาจเป็นไปได้
- ฝันกลางวัน คือการนึกฝันที่ไม่อาจเป็นจริงได้
- ฝันเพื่อง คือคิดพุงช้านไปตามความคิด (พร. น. 559) เป็นต้น

เพราจะนั้น ความผันหากพิจารณาตามลักษณะที่กล่าวมาแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ไม่อาจเป็นจริงได้ จึงเป็นในภาพ คือคาดหวังเข้าว่าควรจะเป็นเช่นนั้น ควรจะเป็นเช่นนี้ อันเป็นความคาดหวังด้านนามธรรมมากกว่าด้านรูปธรรม เมื่อเป็นเช่นนี้ ความผันจึงเป็นปรากฏจนทางจิตประเททหนึ่งที่ไม่อาจถือว่าเป็นไปตามความเป็นจริงได้ หรือก่อให้เกิดความเป็นจริงได้ยาก

3. นิยามความผัน

จากที่ได้กล่าวมาแต่ต้น ทำให้เกิดปัญหาว่า ความผันคืออะไร อันเป็นคำที่มีผู้คนกันมาก และมักจะได้ค้าตอบต่าง ๆ กัน

3.1 พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2526 หน้า 599 ได้ให้หมายไว้ว่า น. ความผันนั้น คือการเห็นเป็นเรื่องของเมื่อหลับโดยปริยาย หมายถึง การนึกเห็นในขณะที่ตื่นอยู่ ซึ่งไม่อาจจะเป็นจริงได้ ในแง่ของจริยา ได้หมายไว้ว่า เห็นเป็นเรื่องของเมื่อหลับ หรือการนึกเห็น หรือนึกเห็นสิ่งที่เป็นไปได้ และพร้อมกันนี้ ในพจนานุกรมดังกล่าวได้ยกตัวอย่างประกอบคำอธิบายไว้ด้วย คือ ฝันกลางวัน (เป็นภาษาปาก) เป็นกิจยา หมายถึงนึกฝันถึงสิ่งที่ไม่อาจเป็นไปได้; ฝันเปียก เป็นนามหมายถึงการหลั่งน้ำกามในขณะนอนหลับและฝัน; ฝันเพื่อง เป็นกิจยาหมายถึงคิดพุงช้านไปตามความคิด (พร. 2526, น. 559) ซึ่งตามตัวอย่างที่ยกมานั้น ถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจเป็นจริงตามสภาพของความผันได้ บางตัวอย่างอาจเป็นผลที่สำเร็จขึ้นมาจากความรู้สึกนึกคิดที่เป็นการสนองตอบความรู้สึกที่ปรากฏในความผัน ดังกรณีฝันเปียก เป็นตัวอย่าง

3.2 นายสังคม ศรีราช ได้เรียนไว้ในสารานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถานเล่ม 19 ได้ให้บทนิยามไว้โดยอ้างเอกสารประกอบการนิยาม ดังนี้

3.2.1 ปทานุกรม ฉบับกรมตำรา กระทรวงธรรมการ พ.ศ. 2470
นิยามว่า น. นิมิตต่าง ๆ ที่ปรากฏขึ้นในใจ เมื่อเวลาอนหลับ ก. เห็นความฝัน

3.2.2 พจนานุกรมเข็นจูรี (ชั่งกฤษ) อธิบายว่า "ความรู้สึกอย่าง狂 ๆ ถึงภาพและความคิดทั้งหลายบางส่วนในเวลาอนหลับ

3.2.3 พจนานุกรมลาڑุส (ฝรั่งเศส) อธิบายว่า "หมวดหมู่ของความคิด และภาพทั้งหลาย ที่ปรากฏแก่ในความคิดเห็นในระหว่างนอนหลับ" และลาڑุสยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า "ความฝันเมื่อยุ่งเหยิง ตั้งแต่คนตั้งต้นหลับจนกระทั่งตื่น แต่บางคืนที่คนรู้สึกว่าตนไม่ฝันนั้น ความจริงฝันเหมือนกัน แต่จำไม่ได้เช่น"

(สารานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 19, โรงพิมพ์พระจันทร์, 2527, น. 12434)

จากนิยามเหล่านี้ จะเห็นว่า ความฝันคือเรื่องหรือภาพ หรือนิมิตซึ่งได้ปรากฏเห็นในเวลาหลับ และปรากฏแก่ใจหรือจิตโดยตรง ไม่ใช่หลับตาเห็นอย่างที่เข้าใจกันอยู่โดยมาก หรือนัยตามได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับฝันเลย กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ กิริยาที่คนหยังลงสู่ความหลับ แล้วเห็นภาพที่มาปรากฏทางใจนี้เอง ซึ่งกาว่า "ฝัน" หมายความว่าในเวลาที่คนนอนหลับนั้น ร่างกายจะสงบนิ่ง恬静จิตออกห่างจากความมโนญาณอก ผู้หลับจะรู้สึกที่ลະน้อย ๆ เมื่อตนนั่งว่า ตัวเองค่อย ๆ เลื่อนลอยออกจากโลกนี้แล้วไปเป็นสู่โลกอื่น ทันใดนั้น ภาพ ๆ หนึ่งหรือหลายภาพก็ปรากฏขึ้นแก่ต้น โดยที่ไม่ทราบสังหน้าและทายไม่ถูก ภาพที่ปรากฏแก่ต้นดังนี้จะเป็นเช่น "ความฝัน" ตามปกติแล้วความฝันนี้เริ่มมีรูปที่ในขณะที่คนตั้งต้นหลับ บางครั้งก็ไม่เป็นเชื่องเป็นช้า จับตันชนปลายไม่ติด แต่บางครั้งก็เป็นเชื่องเป็นร้าวซึ่งสามารถจะน้ำมาเล่าติดต่อกันไปได้ในเวลาที่ตื่นขึ้น หมายความว่าเมื่อตื่นขึ้นแล้วความฝันก็ยังปรากฏแก่ใจ ทำให้จำได้มากบ้างน้อยบ้าง หรือในบางครั้งจำไม่ได้เลย จึงรู้สึกตัวว่า นอนหลับสนิทตลอดคืนโดยไม่ฝัน หรือบางทีก็รู้สึกว่าฝันมากมายหลายเรื่อง แต่จะนึกเห็นได้เป็นเชื่องเป็นช้าไม่ได้สักเชื่องเดียว การที่เป็นเช่นนี้ ก็ เพราะว่าคนหนึ่ง ๆ ตนเองฝันตั้งหลายสิบเชื่องหลับก็ยังเชื่องเดียว จึงไม่สามารถจะจดจำให้ได้ทั้งหมด คงจำแต่เพียงเชื่องหลัง ๆ ที่ฝันเมื่อຈานตีนนอนพ่านั้น (อ้างแล้ว, น. 12434- 12435) เมื่อเป็นเช่นนี้ ความฝันเป็นเพียงภาพ

นิมิตหรือภาพที่ปรากฏขณะที่คุณนอนหลับนั้นเอง ซึ่งเมื่อตื่นขึ้นมาแล้ว ก็สามารถจดจำได้บ้าง จำไม่ได้บ้าง และนำมาเล่าสู่กันฟังต่อ ๆ กันมา จนทำให้เกิดคติการท่านายฝัน อันจะเป็นคติชาวบ้านและภูมิปัญญาชาวบ้านขึ้นมา โดยวิธีการแปลความฝันที่ทุกคนได้ประสบมาไม่เว้นแต่ละวัน สิ่งที่ไม่เคยรู้ไม่เคยเห็น ไม่เคยพบสักงานที่ต่าง ๆ ที่ไม่เคยไป คนอาจรู้ได้ เห็นได้ไม่ได้แม้ด้วยความฝัน นอกจากนี้ ยังเป็นที่ยอมรับกันว่า ความฝันนั้นเป็นเรื่องของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นให้รู้ล่วงหน้าได้ ที่เป็นทางสายกม. ที่เป็นญูพนิมิตกม. ที่ແນ่นอนกมที่ไม่แน่นอนเช่นไม่ได้ก็ดี (อ้างแล้ว, น. 12434) ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขบางอย่างบางประการของความฝัน ซึ่งผู้ศึกษาพึงศึกษาจากองค์ประกอบเกี่ยวกับความฝันอันจะกล่าวถึงต่อไป

4. ปรากฏการณ์จากความฝัน

ตามปกตินั้น เราได้พบเห็นอะไรต่าง ๆ ก็ต้องอาศัยดวงตา แต่ความฝันที่ปรากฏแก่ทุกคนก็อ้วกว่าเป็นเรื่องแปลก เพราะเกิดจากการหลับตา หลับและฝันไป ได้พบเห็นสิ่งต่าง ๆ มากมาย อาจเกินกว่าที่ตาคนธรรมดางามสามารถมองเห็นได้ในขณะล้มตาเสียอีกการที่คุณเราหลับและฝันไปจึงไม่เกี่ยวกับตา แต่ก็อ้วกว่าเป็นปรากฏการณ์ทางจิตประเทหนั่นที่ได้ไปพบเห็นโดยไม่ได้ไปปรากฏตัวอยู่ ณ ที่นั้น ๆ

การทั้งหมดนี้ เกิดจากพลังอำนาจของมนุษย์ ที่มีอยู่ในตัวคุณ ที่เราจักกันดีในนามดวงจิตบ้าง วิญญาณบ้าง เจตสิกบ้าง เป็นต้น สุดแต่จะเรียกกันไป ทำหน้าที่ช่วยเหลืองานอนหลับ จะทำให้ฝันไปต่าง ๆ นานา โดยเชื่อว่าวิญญาณของจากร่างท่องเที่ยวไปตามปรากฏนาอันปรากฏให้เห็นเป็นความฝันดังกล่าวแล้ว

ในคัมภีร์สารัตถะสังคಹะ ซึ่งพระนันทาอาจารย์ได้แต่งอธิบายเกี่ยวกับความฝัน "ให้ โดยอธิบายถึง "ชวนจิต" ที่เรียกสั้น ๆ ว่า "ชวน" แปลว่า "ความเรื้อร" ที่นำมาใช้เป็น "เข้ากัน" หรือ "เข้าว" และต่อมาเราแปลงลงว่า "เขี่ยก" เช่น กระแสน้ำที่ไหลเข้า เรายังก่อ "น้ำเขี่ยก" คนที่คิดจะได้รอดเรี้ยวเราเรียกว่า "เขี่ยวชาญ" ชวนจิต คือ อาการที่พอใจรู้ได้วัด เร็วจาก 6 ทาง คือ ทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย ซึ่งเรียกว่า "ปัญจทรรศกชวนจิต" และทางที่ 6 คือหัวใจทราบเอง เรียกว่า "มโนทรรศกจิต" คือทราบอะไรต่าง ๆ โดยผ่านทางทวารทั้ง 5 และฝ่ายทางใจ การที่รู้และเชื่อมันกาว่าสิ่งนั้นเป็นบุญ สิ่งนั้นเป็นบาปก็ดี ภารท้า

มาณกีดี การเกิดหรือการตายกีดี การหลับหรือการตื่นกีดี เป็นงานของดวงจิตโดยตรง สำพังการที่คุณเฝันนั้น ก็เป็นความสามารถของดวงจิตโดยเฉพาะ ซึ่งเชียกว่า "มโนทวาริก ชานจิต" ยังเป็นอุรพาธิบายเรื่องลักษณะความฝัน ซึ่งพอสรุปได้ว่า "ความฝันเป็นธรรมชาติ ที่เกิดแต่ห้าใจโดยตรง"(หลวงวิจิตรวาทการ, ความฝัน, สำนักงาน ส. ธรรมกําดี 2504, น. 42-43) ผู้สนใจศึกษาเรื่องความฝันเพิ่งหาศึกษาได้จากหนังสือของหลวงวิจิตรฯ ดังกล่าวนั้น เกิด จากคัมภีร์สารัตถะสังค_hat อันเป็นคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาที่พระนันทาจารย์ได้จดนา ให้ แสดงให้เห็นว่า ความฝันนั้น เป็นเรื่องของจิตโดยตรง เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับจิต แล้วเราเข้าไปร่วมกับจิตนั้น ๆ มาตีความหมาย แปลความหมายเพื่อจะได้ทราบเหตุการณ์ที่ ปรากฏในลักษณะที่เป็นความฝันดังกล่าวแล้ว

ในด้านทฤษฎีการเกิดศาสนา ตามทัศนะของนักวิชาการตะวันตก ถือว่า ความฝันนั้น เป็นปรากฏการณ์ทางจิตประเทหหนึ่ง โดยถือว่าทุกคนเมื่อจิตใจประจำอยู่กับตน มีความรู้สึกนึกคิดไปต่าง ๆ อันเป็นการแสดงออกของอารมณ์ของจิตใจนั้น เชียกว่า "วิญญาณ" อันเกิด จากความรู้สึกของจิต จัดเป็นผลที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ เชียกว่า "วิญญาณ นิยม" หรือ "คติการยอมรับวิญญาณ" โดยการยอมรับว่าวิญญาณนั้น เป็นสภาวะชนิดหนึ่งที่ ออกไปจากร่างกาย ได้ประสบพบเห็นสิ่งต่าง ๆ ตามความรู้สึกนึกคิดในขณะนั้น โดยถือว่าป รากฎการณ์ทางจิตในขณะต่าง ๆ ทั้งที่หลับอยู่กีดี ตื่นอยู่กีดี ถือว่าวิญญาณเป็นผลของวิญญาณทั้งสิ้น เมื่อเป็นเช่นนี้จึงถือได้ว่าวิญญาณเป็นสื่อสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของชาติ ได้มีการสร้าง ทฤษฎีเกี่ยวกับวิญญาณขึ้นมาใน 3 สมมติฐานด้วยกัน คือ

4.1 การนึกถึงสิ่งที่ได้เคยพบได้เคยเห็นแล้ว ๆ ซึ่งมานี่ถือว่าของที่อยู่ ภายในบ้านของตนกีดี การนึกถึงสถานที่ต่าง ๆ ที่ได้เคยพบเห็นผ่านมาแล้วกีดี เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ปรากฏตามความเป็นจริงตามที่นึกถึง ทั้ง ๆ ที่ตัวเองไม่ได้ไปปรากฏต่อสายตา ที่นั้น ๆ เช่นนี้ ถือว่าวิญญาณเป็นสื่อนำมาให้ทราบ ให้รู้ ให้เห็น ตามความเป็นจริงตาม สภาพของมันในขณะนั้น

4.2 การที่คุณเราอนหลับแล้วฝันไปต่าง ๆ นานา โดยที่ไม่ความฝันนั้น ได้ ประสบพบสิ่งที่เคยฝันมาแล้วบ้าง ไม่เคยบ้าง เมื่อตื่นขึ้นมาแล้ว จะได้บ้าง ไม่ได้บ้าง อันนั้น

อยู่กับวิญญาณที่จะสามารถจำได้ระลึกได้ จริงบ้าง ไม่จริงบ้าง เป็นต้น เช่นนี้ ก็ถือว่า วิญญาณเป็นผู้นำสิ่งที่ได้พบเห็นมาสู่เจ้าของวิญญาณมาอย่างไรให้ทราบว่ามีอะไรเกิดขึ้นมา บ้างในขณะที่นอนหลับอยู่ นั่นก็คือความฝันนั้นเอง ข้อนี้ตรงกับความฝันที่หมายถึงขณะนี้

4.3 สภาพของวิญญาณตามนัยนี้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความฝันเลย แต่เป็น สภาพของวิญญาณที่ปรากฏเมื่อนอนกับที่ได้กล่าวมาแล้ว คือวิญญาณของจากร่างไปแล้วไม่ กลับเข้าสู่ร่างเดิม อันถือเป็นเรื่องของความตาย ซึ่งถือว่าเป็นการที่ร่างกายได้รับการพักผ่อน ที่ยานานที่สุด วิญญาณของจากร่างแล้วไม่กลับสู่ร่างเดิม ทำให้เจ้าของร่างปรากฏอยู่ใน สภาพที่เรียกว่า "ตาย" และวิญญาณก็จะออกจากร่างไปหาสิ่งใหม่ตามคติความเชื่อ จะเป็น กฎเป็น 2 ลักษณะ คือ

4.3.1 มีสภาพสุข คือไม่เกิดใหม่ ที่ตามหลักพุทธศาสนาเรียกว่า "นิพพาน"

4.3.2 มีสภาพเกิดใหม่ หรือปฏิสัตหิใหม่ใน 2 ลักษณะ คือ

4.3.2.1 เกิดหรือถือปฎิสัตหิในร่างเดิม โดยคิดว่าวิญญาณจะกลับ เข้าสู่ร่างเดิมและมีสภาพเช่นเดิม

4.3.2.2 เกิดหรือถือปฎิสัตหิในร่างใหม่ตามอันใจแห่งผลกรรมที่ตน ได้สร้างสมมาแต่ปางก่อน

(ดูจาก บุญล้อ วันเทียนต์, สังคมวิทยาศาสตร์, (รหัสการพิมพ์ 29271), กิจจันทร์การพิมพ์, 2529, น. 139-144)

จากที่นำมากร่าวถึง ณ ที่นี้ เพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่า ความฝันนั้น เกิด ขึ้นจากวิญญาณที่ทำหน้าที่รับรู้ในขณะที่นอนหลับฝันไป และนำมารายงานแก่ผู้ฝันให้ทราบ ดังกล่าวแล้ว ดังนั้น จะเห็นว่าความฝัน เป็นปรากฏการณ์ทางจิตที่เกิดขึ้นในเวลาอนหลับ โดยจิตก้าวสู่ภวังค์ เป็นคติชาวบ้านที่ผูกพันอยู่กับความเชื่อเรื่องความฝันของคนในลักษณะที่ บอกเหตุการณ์อย่างหนึ่งในชีวิต เป็นลักษณะที่ผูกพันอยู่กับภูมิธรรมการทำนายฝัน และยัง เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่นำมาแก่ปัญหาโลกจิต โดยคนที่ฝันอาจเกิดความรู้สึกสบายใจบ้าง

ไม่สบายนิ่ง จึงพยายามหาทางแก้ไขให้บรรเทาเมานางลงไป เป็นต้น นี่คือเป็นเช่นนี้ จะเห็นว่าความผันผวน ขึ้นอยู่กับวิญญาณที่รับรู้จากความผันผวนกล่าวแล้วนั้นเอง

5. มูลเหตุความผันผวน

เรื่องความผันผวน ได้มีการกล่าวถึงสาเหตุให้มากมายโดยอาศัยหลักวิชาสาขาต่าง ๆ ซึ่งอนุมัติกล่าวพอสังเขปเป็นแนวในการศึกษาเชื่อถือความผันผวนไป ดังนี้

5.1 เกิดจากชำนาญเบื้องบน เป็นความเชื่อที่มีมาแต่สมัยตึกด้านรองพ่วง ภารที่มนุษย์เราอนหนับแล้วผันไปปั้นเป็นเพระชำนาญเบื้องบนบันดาลให้เกิดขึ้น ด้วยมีความเชื่อว่า ชำนาญเบื้องบนต้องการจะบุกตะไคร้ให้แก่มนุษย์

5.2 เกิดจากการกำเริบของเลือดลม เป็นผลจากความไม่เข้าใจระบบของศรีษะสตร์ เนื่องจากการแพทย์ ยังไม่เจริญอย่างในปัจจุบัน นี่คือเป็นเช่นนี้การแพทย์สมัยโบราณจึงอธิบายว่า ความผันผวนไม่มีอะไรเลย นอกจากเป็นความกำเริบของเลือดลม หรือรับประทานอาหารที่ถอย邪 หรือร่างกายไม่สบายน (สารานุกรมไทยฯ เล่ม 19, น. 12435 - 6)

5.3 โรคประจำตัว การที่คนเราอนหนับแล้วผันผวน เป็นเพระมีโรคประจำตัวทำให้เกิดความวิตกกังวลกับร่างกายในเวลาหลับ

5.4 ดวงจิตไม่ถูกควบคุมจากอยตนะภายนอก เป็นการศึกษาของนักจิตวิทยา ซึ่งอธิบายว่าดวงจิตมีชำนาญเท่ากับ ตา หู จมูก ลิ้น กาย รวมกัน และการที่ดวงจิตจะทราบ จะเห็น จะได้ยิน จะได้รับ ไม่เฉพาะแต่ที่จะได้รับรายงานจากตา หู จมูก ลิ้น กาย อย่างเดียว ดวงจิตยังสามารถทราบเห็น ได้ยิน ฯลฯ ได้โดยตรงอีกด้วย (อ้างแล้ว, ส.ร., น. 12436)

5.5 เหตุการณ์ภายนอก เป็นหลักของชิกมันด์ ฟรอตต์ที่ว่าความผันผวน ตามปกติเกิดจากเหตุการณ์ภายนอก เช่นแสงไฟฟ้ากระแทก ทำให้ผันผวนตก ฟ้าร้อง เสียง

จะได้คณะกรรมการกระบวนการฯ ทำให้ผ่านถึงการรับฟัง เสียงปีนในญี่ปุ่นที่มีความ (อ้างแล้ว, สร., น. 12436)

5.6 ความจำและความประณานิมิตด้วยใจอยู่ เมื่อหลับจึงเกิดเป็นความฝันขึ้นมาให้กับพิศดารหรือกระทำให้คนที่มีความประณานิยมอยู่นั้นได้สมใจเสียคราวหนึ่งในเวลาฝัน (อ้างแล้ว, สร. 19, น. 12436- 12437)

5.7 ในทางพุทธศาสนา ได้กล่าวถึงคัมภีร์เล่มหนึ่ง คือคัมภีร์สารัตถสังคະสิงพระนันทาอาจารย์ได้รุจนาไว้ เป็นคัมภีร์ที่ยอมรับกันมาก ได้กล่าวถึงมุลเหตุแห่งความฝันได้ 4 ประการ คือ

5.7.1 บุราพนิมิต เป็นเรื่องความฝันที่บอกเหตุการณ์ล่วงหน้า

5.7.2 จิตนิเวชณ์ เนื่องจากหนังเอกลักษณ์ได้สิงหนึ่งมาเป็นอารมณ์แล้ว เก็บเขามาฝัน

5.7.3 เทพสังหราณ์ เป็นความฝันที่เกิดขึ้นเพราะเทวดาต้องการให้โภชนาหรือให้คุณช้อนพระนันทาอาจารย์ยังไงว่า ก้าญจน์เป็นผู้ที่เทวดารักใคร ประธานาธิบดีสังเคราะห์ก็มานอกเรื่องราวที่เป็นจริงให้ แต่ก้าเทวดาเกลี้ยดซังอย่างจะเส่นแกลัง ก็มานอกความเห็นหลอกหลวงให้

5.7.4 ราตุกำชิบ คืออาหารไม่ย่อย หรือร่างกายไม่สามารถย่อยได้อย่างหนึ่ง (หลวงวิจิตรวาทการ, ความฝัน, ส. ธรรมภัตติ, 2504, น. 45-46) ซึ่งผู้สนใจสามารถไปหาอ่านหรือศึกษาได้จากเอกสารตั้งระบุไว้นั้น

5.8 ความจริงแล้ว เชื่อมูลเหตุของความฝัน พระนันทาอาจารย์ยังขอขยายเพิ่มเติมอีกว่า

5.8.1 ความฝันเชื่องหนึ่ง ๆ อาจเกิดจากมุลเหตุหลายอย่างประกอบกันได้ ความฝันเชื่องเดียว อาจมีตอนหนึ่งที่เกิดจากร่างกายไม่ปกติ

5.8.2 เป็นเครื่องทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ด้วย

5.8.3 คนเราเวลาตื่นก็มีได้ฝัน เท่านั้นบันทึกมีได้ฝัน ต่อเมื่อนอนฯ ตื่นฯ จึงจะฝัน

5.8.4 พระอหันต์ จะไม่ผันเสย เพราจะห่างไกลจากมูลเหตุทั้ง 4

ประการนั้นแล้ว

6. ผลสัมฤทธิ์ตามกาลเวลา

หัวข้อนี้เสนอขึ้นมาเพื่อให้เป็นข้อกำหนดด้านสัมฤทธิ์ผลจากการฝัน ซึ่งนำ
มาจากการเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

6.1 อายุแห่งความฝัน

6.1.1 ฝันในปฐมยาม ฝันดีและร้าย 8 เดือนจะรู้เหตุ

6.1.2 ฝันในมัชฌิมยาม ฝันดีและร้าย 4 เดือนจะรู้เหตุ

6.1.3 ฝันในปัจฉิมยาม ฝันดีและร้าย 1 เดือนจะรู้เหตุ

(คำมาตย์โพพระอรหกิสิบูร্তุธี (เขย อิศรภักดี), คำทำนายฝัน,

โรงพิมพ์ชัยฤทธิ์, 2525, น. (5))

6.2 วันฝัน

6.2.1 ฝันวันอาทิตย์ จะได้แก่ชนทั้งปวง

6.2.2 ฝันวันจันทร์ จะได้แก่ญาติที่สืบสายโลนิต

6.2.3 ฝันวันอังคาร จะได้แก่บิดามารดา

6.2.4 ฝันวันพุธ จะได้แก่บุตร ภรรยา (ครอบครัวของตนเอง)

6.2.5 ฝันวันพฤหัสบดี จะได้แก่คุณบานาจารย์

6.2.6 ฝันวันศุกร์ จะได้แก่วศิวะและสัตว์พาหนะของตน

6.2.7 ฝันวันเสาร์ จะได้แก่ตนเอง

(อ้างแล้ว, น. (5), และห้องโน้ต "ศรีมหาโพธิ", ตำราทำนายฝันและชี้โชค,

สำนักพิมพ์สำนักงานสารสนเทศ, 2523, น. 1)

6.3 นิยตรเลขที่ให้กำลังเป็นคุณ เป็นการนำเอากำลังวันตามหลักโหราศาสตร์
มาเป็นเครื่องช่วยในการคำนวนหาโชคสาก จากความฝันที่เกิดขึ้นใน 7 วัน ซึ่งนิยตรเลขที่
ถือว่าให้กำลังเป็นคุณอนุสังให้เกิดลักษณะ ตามกำลังวัน ดังนี้

- ถ้าผ่านวันอาทิตย์	เลขให้คุณ	6
- ถ้าผ่านวันจันทร์	เลขให้คุณ	15
- ถ้าผ่านวันอังคาร	เลขให้คุณ	8
- ถ้าผ่านวันพุธ	เลขให้คุณ	17
- ถ้าผ่านวันพฤหัสบดี	เลขให้คุณ	19
- ถ้าผ่านวันศุกร์	เลขให้คุณ	21
- ถ้าผ่านวันเสาร์	เลขให้คุณ	10

(ผู้ประสบภัยจะรู้สึกแสวงหาโชคคลาก พึงศึกษาจากหนังสือดังกล่าว น. 2 - 3)

7. ความน่าเชื่อถือความฝืน

จากที่ได้กล่าวมาแต่ต้นแล้วว่า ความผันนั้นเป็นปรากฏการณ์ทางจิต ประเททหนึ่ง ซึ่งปรากฏในเวลาหลับ ตามคติความเชื่อต่าง ๆ มักเชื่อกันว่า วิญญาณของ ต่าง ๆ ท่องเที่ยวไป พบรูปสิ่งต่าง ๆ บ้าง เจตนาออกจากร่างเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ กับ สิ่งที่พบเห็นบ้าง เป็นต้น ปรากฏการณ์จากการฝันเหล่านี้เมื่อตื่นขึ้นก็นำมาดีความหมาย แปลความหมายกันต่าง ๆ นานา ตามแต่เห็นว่าจะเป็นไป จนทำให้เราคิดกันว่าความฝัน นั้นนำไปเชื่อถือเพียงใด

ในการตีความหมาย ความฝันก็ต้องแปลความหมายความฝันก็ต้อง เหามักจะให้ นัยต่าง ๆ กัน เมื่อได้ทราบความหมายจากความฝันแล้ว ดีบ้าง ไม่ดีบ้าง ก็ได้นำรีการต่าง ๆ ที่จะแก้ความฝัน เพื่อให้เป็นไปในทางที่ดี เช่นให้ไปแก้ความฝันตามสถานที่ต่าง ๆ บ้าง การผูกช้อมบ่าหุงกำลังใจบ้าง การสาดภานามและราคำอาคม อ้างอำนวยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ต่าง ๆ บ้าง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ความฝันที่ปรากฏนั้น เป็นไปในทางที่ดี มีลักษณะ ให้คุณมากกว่าให้โง่ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ต้องพยายามให้ดีแล้ว จะเห็นว่าเป็นสิ่งที่เรียกว่าประโยชน์แก่ผู้ ฝันได้เป็นอย่างดี เพื่อจะอ่อนน้อมถ่อมตนว่าเป็นกลางบอกเหตุได้อย่างหนึ่ง โดยการแปลความ หมายจากความฝันที่ปรากฏในรอบกรมบัง ใบประวัติศาสตร์บัง ซึ่งได้ปรากฏคำทำนาย ที่มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน โดยจะขอนำมากล่าวเป็นเรื่อง ๆ ไป เพื่อประโยชน์แก่การ พิจารณาในแนวๆ ทาง สรุปจะเป็นความจริงและถูกต้องเพียงใดนั้น ผู้ศึกษาแต่ละท่านพึงใช้

ดุลยพินิจของตนเองในการตัดสินใจ อันเป็นอยู่กับสติปัญญาของแต่ละคนจะตัดสินใจกันเอง ดังนี้

7.1 ตามนัยประวัติศาสตร์ ซึ่งมีปรากฏในพงศาวดาร ได้กล่าวถึงสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ได้กรีฑาทัพไปบุกกับพม่า ได้ปรากฏนิมิตผ่านไปว่า ทรงลงสรงสนานในแม่น้ำ ได้พบเจ้าในภูเขาเข้ามาทำร้าย และพระองค์ได้ทรงต่อสู้กับเจ้าตนนั้น ในที่สุดได้ฆ่าเจ้าตนนั้นตาย วันรุ่งขึ้นจึงได้ตรัสเรียกให้มาพยากรณ์ โน่นได้พยากรณ์ว่า ความผันผวนเป็นนิมิต บอกเหตุว่า พระองค์เสด็จออกศึกคราวนี้ จะทรงชนะอิริราชศัตรุ จะมีเชื้อเสียงและเกียรติยศ ระบือไกล การณ์ต่าง ๆ ก็ได้เป็นจริงตามที่ให้ทราบทุกพยากรณ์ไว้

7.2 ตามภรรณะที่มีปรากฏหลายแห่ง เช่น

7.2.1 ภรรณะจากชาดก คือจากเรื่องมหาเวสสันดรชาดก ได้กล่าวถึงพระนางมัทธิที่ทรงบุนนาคเมื่อบุนนาคนั้นตัวคำล่าสันแห่งตัว บุนนาคจะกระเบนหัวมัดหะเมง หัดอกไม้ແಡง มือขวาถือดาบคม เดินมาถีบประตูห้องพัง พอยเห็นพระนางก็รับพระโมลีแล้วเหยียงให้ล้มนอนหมาย เจ้าดาบทด 2 แขน คั้กนัยน์ตาทั้ง 2 ข้างออกไป และแหะออกคัวเจ้าหักใจไปด้วย โดยที่พระนางมิได้ทรงขอร้องขอความกรุณาเลย เมื่อตื่นขึ้นก็เล็ดจ้าไปเฝ้าพระเกสสันดร ทูลความผันให้ทรงทราบ เพื่อให้ทรงพยากรณ์ พระเกสสันดรทรงทราบว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น จึงทรงตรัสรพยากรณ์กลับกล่าวอีก ให้พระนางมัทธิทรงคลายความวิตกกังวล วางพระทัย พระเกสสันดรสืบไป

7.3 ภรรณะจากภรรณคดี โดยจะขยายตัวอย่างจากเรื่องฐานขันช้าง ตอนกำเนิดฐานขันช้าง ฐานแหน ดังนี้

7.3.1 นางทรงประเสริฟันว่าฟืนหัก ปลูกฐานไกรผู้สามีให้เข้ายทำนายผันให้ ฐานไกรรุ่งว่าจะเกิดอะไรขึ้น จึงพุดกลบกลีอนให้นางทรงประเสริคลายวิตกกังวล วันรุ่งขึ้นฐานไกรออกไปต้อนผุ่ง Crowley เปาเกิดมีความปาฝ่าผุ่งออกไป สมเด็จพระพันวษาทรงกรีว่า ลับสั่งให้พระหารชีวิตฐานไกรทันที

7.3.2 นางเทพทอง ชลันตั้งครรภ์ นอนหลับฝันว่าข้างพลาຍตายก็ถึงที่ติดหน้าบ้าน เน่าเหม็นคลุ้งไปหมด แล้วได้มีนกตะกรุมมาคานข้างนั้น นำเข้าไปวางไว้ในหอห้องนอนของนาง นางได้เรียก นกตะกรุมเข้าไปหานาง แล้วนางได้กอดนกตะกรุมกับข้างนั้นนอนสบายใจ ต่อมานางได้คลอดบุตรคือชุมช้าง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีความฝันที่ปรากฏออกมากอึกหอยหลายรูปแบบ ซึ่งต่างก็มีลักษณะที่เป็นส่วนบุคคลถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ปรากฏออกมานั่นเอง

8. ความฝันที่เป็นส่วนบุคคลเหตุ

เรื่องของความฝันเรามักจะแปลความหรือตีความออกไปต่าง ๆ นานา ดังจะเห็นได้ในปัจจุบันนี้ ได้มีผู้นำความฝันไปตีความหมายเป็นตัวเลข แล้วนำไปใช้สืบต่อรุ่นบ้าง หายใจดินบ้าง เป็นต้น อันเป็นการสนองกิเลส คือความโลภของคน จริงอยู่ในสมัยปัจจุบันนี้ หากได้รับเอาอย่างธรรมและความเจริญจากประเทศที่เจริญแล้วเป็นอันมาก แต่ก็ยังปรากฏว่า มีคนบางกลุ่มบางพวงค่ายความฝันเป็นเหตุ นำความฝันไปตีความเข้าช้างตนเอง เมื่อได้รับผลตอบแทนก็ข้างว่า ตนตีความถูก หากไม่ได้ดังเจตนา ก็ติดว่าตนตีความผิด และไม่ได้มีปฏิกริยาอะไรกับความฝัน ดังกรณี

8.1 ในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา กล่าวถึงความฝันอันปรากฏก่อนการตรัสรู้ของพระพุทธองค์ อันเป็นบุพณมิตรให้ทราบผลว่าจะตรัสรู้และความเป็นไปต่าง ๆ จะเกิดขึ้นกับพระพุทธศาสนา

8.1.1 พระนางสิริมหารามายได้ทรงศูบันว่าพบข้างเพือก วันรุ่งขึ้น ให้พยากรณ์ว่า จะได้สุกชัยที่มีบุญญาธิการ

8.1.2 พระพุทธองค์ได้ทรงศูบันฝันในเวลากลางคืนก่อนกาลตรัสรู้ที่เชียกันว่า มหาศูบันมี 5 ประการ พื้นมาจากคำทำนายเมืองนี้

8.1.2.1 ทรงฝันว่า พระองค์ทรงบรรยายหนีอ่อนดิน เอาพระเศียรพาดเท้าให้มพานต์ทางทิศเหนือ พระบาททั้งสองเหยียดข้ามมหาสมุทรไปพาดเท้า

จักรวาลในทิศใต้ พระหัตถ์ซ้ายเนี้ยดไปพาดยอดเสาจักรวาลด้านตะวันออก พระหัตถ์ขวา
เนี้ยดไปพาดยอดเสาจักรวาลด้านตะวันตก

- ทรงทำนายด้วยพระองค์เองว่าจะได้ครรชั้นแฟพระธรรมไปได้ทั่วโลก

8.1.2.2 ทรงผันว่า มีหญ้าคงอกรื่นจากพะนาภีค่อนข้ามไปทุกทิศจนสูงหลายโยชน์

- ทรงพยายามโน้มน้ำด้วยพระหัตถ์ไปให้ไม่แฉะน้ำที่จะไปตกเหพ-
- ยดตา อินทร์ พรมน ได้ด้วย

8.1.2.3 ทรงผันว่า มีหนอนตัวขาวหัวดำเป็นจำนวนมากmany
ให้รื้นมาจากพะนาทจนถึงพระบานุ (เช่า)

- ทรงพยายามโน้มน้ำด้วยพระหัตถ์ไปให้ไม่แฉะน้ำที่จะไปตกเหพ-

8.1.2.4 ทรงผันว่า มีนา 4 จำพวก มีสีต่าง ๆ กัน บินมาจาก
ทิศทั้ง 4 พากันหมายมอญไกล์ ๆ พระบาท ครั้นแล้วก็เปลี่ยนสีเป็นสีขาวไปทั้งสั่น

- ทรงพยายามโน้มน้ำด้วยพระหัตถ์ไปให้ไม่แฉะน้ำที่จะไปตกเหพ-
- พราหมณ์ พ่อค้า และคนงาน จะเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา อกบุตรพชาเป็นพระสาวก
และเข้าใจพระธรรมเหมือนกันหมดเท่ากับเปลี่ยนแปลงเป็นสีเดียวนี้ขอพากเดียวกัน การถือรื้น
ธรรมะ จะหมดไป และความเสมอภาคจะมีกำลังนุชช์

8.1.2.5 เสด็จพระราชนำเนินไป-มาบนภูเขา จันเต็มไปด้วย
อุจจาระแต่พระบาทไม่ได้เปื้อนแผ่นแม้แต่น้อย

- ทรงพยายามโน้มน้ำด้วยพระหัตถ์ไปให้ไม่แฉะน้ำที่จะไปตกเหพ-
- ก่ายกอง แต่พระองค์จะมีพระทัยเป็นอุเบกษา ไม่ใช่ต่อลาภสักการะทั้งปวง

(พล.ต. นส่วงวิจิตรวาทการ, 2504, น. 47-50)

8.1.3 พระเจ้าปัสสenedทิโกลด ให้ทรงสุบินพืชียกว่าความผันของพระ
ยาปัตเ并不是很มี 16 หัวข้อ ซึ่งได้มีใจความ และคำทำนาย ดังนี้

- ผันว่ามีโคที่ทรงพลังจิ่งมากแต่ทิศทั้ง 4 จะชนกัน แล้ว
แยกออกจากกัน

- ทำนายว่าต่อไปนี้จะไม่ตกลงตามถูกการซื้อขาย
ยกเว้นมาจะแพง ประชานจะคับด้วย ข้าราชการจะถูกความโลภครอบงำ เห็นอย่าง
สำคัญกว่าหน้าที่

8.1.3.2 ผู้นำมีมั่นสุ่น มีผลดกคล้ายไม้ในญี่ปุ่นในไฟร์สันท์

- ทำนายว่าต่อไปภายหน้าเหล่านั้นยังมิทันเจริญพั่นช์ จะ
เสพสมกันแต่วัยรุ่นสาว และมีบุตรแต่เยาว์วัยและเมื่ออายุไม่ยืนยาว

8.1.3.3 ผู้นำแย่โคมารชอนมูลูกกิน

- ทำนายว่าต่อไปภายหน้าพ่อแม่แก่เฒ่าจะมาขอความช่วย
เหลือจากสูก ๆ และจะถูกสูก ๆ ดูนมื่น ทำให้ฟ้อเฟยได้รับความอับอาย

8.1.3.4 ผู้นำ โคในญี่ปุ่นที่เคยไถนาถูกปล่อยไปแล้ว แต่นำ
ลูกโค ซึ่งไม่เคยงานมาเที่ยวนอก ทำให้เสียราย เดินแทกรอยเข้ามานั่งหน้าไป

- ทำนายว่าต่อไปกษัตริย์จะควบนาขุนนางรักษากราทที่ไม่เชื่อ
มาเป็นญา นับถือว่าเขื่องสัตย์สุจริต และต่อไปได้เป็นใหญ่โตในราชสำนัก คงรับสืบทอดจาก
คนจนทั่วไป

8.1.3.5 ผู้นำมีสองปาก เห็นหญ้าแล้วอยากกินอ้าปากน้ำ
ลายในตัว

- ทำนายว่าต่อไปปุตรากรจะหากินกับพั้งสองฝ่าย คือทั้งโจทก์
และจำเลย และทั้งงานให้ร้านเป็นปีจันศติตดอยู่ต่างแดนไป

8.1.3.6 ผู้นำสูนซกินอาหารในภาชนะทองคำ

- ทำนายว่า ต่อไปคนพากจะมีตำแหน่งหน้าที่การทำงานใหญ่โต
ต่างคบพากร่วมกันกอบโกยจนติดเป็นสันดาん

8.1.3.7 ผู้นำนั่งครัวเชือกหนังอยู่ในแค่นะ ปลายเชือกห้อยลง
ไปใต้ถุนบ้าน มีธุนบนอนอยู่ใต้ถุนบ้าน กัดกินเชือกยิ่งครัวก็ยิ่งสัน ไม่ลงถึงดินได้

- ทำนายว่า ต่อไปภายหน้าชายไปหาภัย ใช้ทรัพย์มาให้หนูนิ
เก็บไว้ ฝ่ายหนูนิจะซ่อนเม้มทรัพย์ นำไปให้ชาญซู พร้อมซ่อมซู่สามีให้กลับ

8.1.3.8 ผู้นำประเทศนำไปตักน้ำมา เทใส่ตุ่มใหญ่ แต่ไม่มีใคร
เทใส่ตุ่มเล็ก ซึ่งมีจำนวนมากมายเลยแม้แต่ตุ่มเดียว

- ท่านายว่า ต่อไปภายหน้าเสนาช้าราชการที่เป็นใหญ่มีจำนวน
จะซึ่งทรัพย์สินราชภูมิ นำไปใช้สอยส่วนตัวยังได้มากยิ่งลงมาก ไม่ดีจักพอ

8.1.3.9 ผู้นำมีศรัทธา มีกุ้ง ปู ปลาต่าง ๆ มากมาย ว่ายกันรอบ
 ๆ สรวง แต่น้ำรอบสรวงลับใส่แล้ว ส่วนน้ำกลางสรวงยังขัน

- ท่านายว่า ประเทศไทยเคยตุหัสันต์ จะแรมร้างเป็นป่าดง แม่น้ำจะ^{จะ}
แห้งขาด และน้ำขัน หมายถึงข้าราชการจะย้ายบ้านไปประชาน จนประชานหนีเข้าป่าหมด

8.1.3.10 ผู้นำ คุณหุงข้าว ปะกูกร้าวข้าวในหม้อนั้นทั้งดินทั้งสุก
และทั้งเปียกและใหม่

- ท่านายว่าบ้านเมืองจะวิบตอร มีวิปริต เทพอาสวัชที่รักษาเมือง
จะคุ้มครองแต่พวกอสัตย์ คนชั้นจะได้ดี

8.1.3.11 ผู้เห็นแก่เงินทรัพย์ มีลูกแพะ ขายชราในตลาดไป
โดยไม่รู้ค่าน้ำไปแลกน้ำโโค

- ท่านายว่า ต่อไปพระสงฆ์จะนำพระธรรมไปเทคโนโลยีให้เป็น
การแลกความมิตรสันเจริญ

8.1.3.12 ผู้นำ น้ำเต้าจมน้ำ

- ท่านายว่า ต่อไปคนดูธรรมจะต่ำต้อย คนพากจะได้รับการยก
ย่องสรรเสริญ

8.1.3.13 ผู้นำ เก็บเงาล้ออยน้ำ

- ท่านายว่า ต่อไปคนเมยศักดิ์ จะควบคุมพาก ยกย่องให้ได้ดี

8.1.3.14 ผู้เห็นกบกัดงั้นตายจนตายแล้วล้างกินจนสิ้นไส้

- ท่านายว่า ต่อไปภายหน้าภูมิใจพากจะระบาดชาย จะข่มชื่อกา
ถางให้ผ้ากลัว จะใช้ผ้าเยี่ยงท่าส

8.1.3.15 ผู้นำ พญาหมেราชเข้าไปอยู่ในฝุ่นกา ยอมสาวมิภักดิ์ต่อ
กา

- ท่านายว่า ผู้มีตระกูลจะตกต่ำ คนพากจะย้ายคนเดิที่ปรีชาคนชั้น
ต่ำจะได้ดี ชุมชนคนชั้นสูง นักปราชญ์จะกลัวจากคนพาก

8.1.3.16 ผู้อ่านได้เรียนรู้ความต่างที่สำคัญ

- ทำนายว่าต่อไปลูกศิษย์จะคิดลังๆ ผู้อ่านจะหักหน้าผู้ใหญ่
ประสงค์ผู้ทรงศีลปฏิสุทธร์จะเครื่องด้วยเอกสารชี้ช่องหลักหนี้ไปทุกถิ่นที่
(ห้องโนรา "ครีมนาโพธิ์" ตำราทำนายฝันและซื้อโชค, สำนักพิมพ์อำนวยสารสัณ, 2523, บ. 8 -
23)

8.2 ในด้านประวัติศาสตร์ ปรากฏหลักฐานว่า อดีตประธานาธิบดี อับรา罕์ ลินคอล์น แห่งสหรัฐอเมริกา ฝันว่าตัวเองได้ไปนั่งอ่านหนังสือ ณ ที่แห่งหนึ่ง ได้มีคนมาลอบยิง (แล้วได้ตื้นชืน) จากนั้นอีกไม่นาน อดีตประธานาธิบดีลินคอล์นก็ได้ถูกยิงตายเหตุการณ์ เหมือนที่ปรากฏดังความฝันดังกล่าวแล้ว

จากกรณีดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่า ความฝันนี้ก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่จะปรากฏต่อไปในอนาคต เพื่อให้ได้รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น หรือในอนาคตจะมีความเป็นไปอย่างไร จริงอยู่ว่าของทั้งหมดนี้ แม้จะเป็นเพียงความฝัน แต่มีปรากฏที่เกิดขึ้น ปัจจุบันให้เห็นว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างและสิ่งที่เกิดขึ้นมากันนั้น มีความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องที่เราอาจจะนำมารีบมากัน คำทำนายทายทักต่าง ๆ ที่ปรากฏในชุมชนต่าง ๆ นั้น แม้จะเห็นว่าเป็นเพียงลม ๆ แล้ง ๆ แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคงกับความเป็นจริงเพียงใด เป็นเรื่องที่น่าคึกคักมาก อย่าได้คิดว่าเป็นเพียงเรื่องของคติความเชื่อ เนื่อง ความฝันตามคติทางศาสนาเท่านั้น

9. การแปลความฝัน

ดังเป็นที่ทราบแล้วว่า ความฝันนั้นเป็นปรากฏการณ์ทางจิตที่เกิดขึ้นในเวลาหลับเป็นนิตรปรากฏแก่ผู้ที่หลับแล้วฝันไป ความฝันนั้นจะปรากฏในกระแสและโอกาสที่ผู้หลับแล้วฝันไป ความฝันนั้นจะปรากฏในกระแสและโอกาสที่ผู้หลับจิตเข้าสู่ภูมิภาค ซึ่งถือว่า เมื่อคนหลับวิญญาณเริ่มออกจากร่าง พ่องเพิ่งไปตามความต้องการของวิญญาณ วิญญาณได้ประสบสิ่งต่าง ๆ ก็ปรากฏเป็นความฝันให้ผู้หลับได้รู้ เพื่อจะได้นำมาแปลความหมายต่อไป

การแปลความผันนั้นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกากเวลา ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงเวลาที่ผันตัวยิ่ง ขณะที่ผันนั้น เกодаเท่าไหร่ อาหารที่ปรุงให้เข้าไปแล้วย่อยหมดแล้วหรือยัง เป็นต้น และนอกจากนี้ยังจะต้องรู้ด้วยว่าในอกจากอาหารจะของผู้ผันแล้ว ยังต้องทราบด้วยว่าขณะที่ผันนั้นเป็นกากเวลาอย่างไร และกันเวลา ที่ผันนั้นควรจะตกแก่ผู้ใด เป็นต้น จะนับการแปลความหมายความผัน จึงเป็นเรื่องสำคัญประการหนึ่งในการที่จะช่วยให้เข้าใจปракวกรกิจกรรมความผันที่ควรจะถือว่าถูกต้องหรือใกล้เคียงอย่างยิ่ง อันจะสามารถสร้างข้อกฎหมายและกำลังใจให้แก่ผู้คนได้เป็นอย่างดี การแปลความผันดูจะมีความเป็นจริงและใกล้เคียงความจริงที่สุด

ได้มีผู้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการแปลความผันที่น่าจะนำมาพิจารณาในการแปลความจากความผันที่ปรากฏขึ้น พอจะถือเป็นแนวต่อไปดังนี้

9.1 ข้าม太子 พระอรหัติปัช្ឨสุธี (เจย อิศรภักดี) ให้ทัศนะในการแปลความผันไว้ว่า บุคคลที่จะผันนั้น บางทีหลับสนิทอยู่ก็มีได้ผัน ตื่นอยุ่นนอนมินลับก็มีได้ผัน การผันมักจะผันเมื่อจิตนั้นขึ้นจากกวังค์หรือนัยหนึ่งว่าหลับ ๆ ตื่น ๆ และการผัน ผันในเวลากลางวัน หรือผันในเวลา ก่อนเที่ยงคืนมีได้แต่ดังคำท่านาย เพราะบางที่ผันด้วยรสอาหาร บริโภค ชาตุยังมีได้ย่อยละเอียด ถ้าผันในเวลากลางคืนก่อนเที่ยงคืนหรือเที่ยงคืนล่วงแล้วไปจนแสงอาทิตย์ขึ้น เป็นเวลาที่ชาตย์อยากรชื้มชามไปในร่างกาย กระทำให้จิตและกายเป็นสุข สงบ ถ้าเป็นเกิดบุพน์มีตรีในระหว่างนั้น ถือกันว่าความผันมักจะแน่นอนดูจะคำท่านาย (ข้าม太子 พระอรหัติปัช្ឨสุธี (เจย อิศรภักดี), 2525, น. (4)) ซึ่งการแปลตามกาลังดังกล่าวนี้ ถือว่าความผันนั้นแม้จะเป็นความจริง อันถือว่าเป็นความผันที่สามารถบอกรู้ทุกคน ความเป็นไปต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้

9.2 พลตรีหลวงวิจิตรopathakar ให้ทัศนะว่า เจ้าตำราท่านายผันทั้งหลาย กล่าว สมดคล่องต้องกันไว้ การท่านายผันนอยจากจะพลิกดูค้าท่านายแล้ว ยังต้องได้รับความพิจารณาโดยรอบด้วยการที่ผัน วันที่ผัน และถ้าขณะของความผันนั้นเองด้วย ข้อสำคัญในข้อนั้นแล้ว จะต้องพิจารณา ก่อนว่าความผันนั้น ขณะนั้นเข้าในลักษณะเป็นความผันที่บอกรู้ทางการณ์ล่างหน้าได้หรือไม่ (หลวงวิจิตรopathakar, 2504, น. 145-146) โดยพิจารณา

จากกาลเวลาที่ผ่านมาความฝันนั้นจะบอกราคำจริงอะไร์แก่ผู้ฝัน และจะมีผลอีกในระยะเวลา
เพ่าໄส

จะอย่างไรก็ตี การแปลความฝันก็ยังเป็นความหวังของผู้ฝันอยู่เหมือนกัน เพราะอย่างน้อยผู้ฝันต้องการอยากรู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับตน จะนั้น การแปลความฝัน จึงเป็นผลอันพึงปารกนาอย่างหนึ่งของผู้ฝัน เพราะอย่างน้อยความฝันก็ยังเป็นความหวังของบุคคลอยู่อย่างหนึ่ง ที่ต้องการจะทราบว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไร์ขึ้นกับตน

10. การแก้ฝัน

การแก้ฝัน เป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการที่จะเปลี่ยนแปลงผลของการฝันที่อาจก่อให้เกิดผู้ฝัน ให้เป็นไปทางที่ดีขึ้นหรือในทางที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบกับความฝันนั้นจะเป็นการช่วยผู้ฝันเกิดความรู้สึกในทางที่ดีขึ้น ความจริงแล้ว การแก้ฝันนั้นเป็นวิธีการขันชัญฉลาดของบุรุพาราษัยทั้งหลาย ที่หารือการสร้างความพอใจให้กับผู้ฝัน การแก้ฝันนี้ อาจทำได้โดยวิธีการต่าง ๆ และตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ดำเน้แก้ฝันบ้าง แก้ฝันหน้าเตาไฟบ้าง ใต้ต้นไม้บ้าง เป็นต้น แต่มีบางอย่างที่ไม่ควรแก้ฝัน คือในเวลาสับปะรานอาหารซึ่งข้อนี้อาจมีผลต่อการบริโภคอาหารก็เป็นได้ เพราะการบริโภคอาหาร เป็นเวลาที่ทุกคนควรจะสุขใจ ตัดกังวลทั้งสิ้นออกไป เมื่อนำความฝันมาเล่าขณะบิโภคอาหารแล้ว ผลเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ประการแรกก็คือ ความฝันนั้นอาจก่อให้เกิดความสะเทือนใจกับผู้ร่วมรับประทานอาหาร อันอาจทำให้เกิดโรคบางอย่างจากการบริโภคอาหารก็ได้ และอีกประการหนึ่ง ขณะบิโภคอาหารอยุ่น้ำคำข้าวในปากของคนเป็นของที่ไม่น่าดู อาจสร้างความสะอิดสะอึนให้กับผู้ร่วมวงบริโภคอาหารก็เป็นได้

ในทางพุทธศาสนาได้มีบทสวดมนต์ที่เรียกว่า บริตร์ มาใช้แก้ฝันได้ บริตร์นี้เป็นภาษาบาลี ตามตัวแปลว่า "ป้องกัน" ตามคติความเชื่อทางพระพุทธศาสนา แม่อมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น ไม่ว่าเหตุการณ์นั้น ๆ จะเป็นที่ตั้งแห่งความพ้อใจหรือไม่ก็ตาม ก็ถือว่าเป็นกรรมชนิดหนึ่ง ในกรณีที่มีเหตุการณ์อันไม่พึงประสงค์ ไม่นำขอบใจให้เจริญ หรือสอดคลายบริตร์ คือบทป้องกันที่ไม่ก่อให้เกิดโทษภัยขึ้น โดยอำนาจของคุณพระรัตน

ตรรษย นั่นคือ บทสาดอยกไปต่อ ที่ชาวพุทธรู้จักกันดี คือบทสาดมนต์ที่ขึ้นต้นว่า "ยังทุนนิมิต
ตั้ง ฯลฯ วินาสมเนน"

ข้อความในอภิปรัชตันน้ำทากแปลเป็นภาษาไทยคงได้ความดังนี้ “นิมิต
(ลง) ร้าย และสิ่งที่เป็นอวมงคลใด ๆ ก็ต้องเสียงกหทไม่น่าชอบใจใด ๆ ก็ต้องบานไปเคราะห์ใด ๆ
ความผื้นร้ายอันไม่น่าประทานาก็ต้องจงพินาศไปด้วยอำนาจแห่งพระรัตนตรัย (คือพระพุทธ
พระธรรม พระสัมมา) ”

(1) ระบุเบี้ยบทำวัตติสาดมเนต ฉบับวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎาภรณ์ 2530,

u. 122

2. ศูนย์กลางเมืองในชนิด อายุฟอร์ม, อาณาจักรพระปารีตต์, บ. 147-149)

จากข้อความในอภิปรัชตันนี้ แสดงให้เห็นว่าทางพุทธศาสนาเองได้ยึดมั่นอยู่ กับพระรัตนตรัย ไม่ใช่ปัจจดิติคติอยู่กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นใด อันนอกเหนือไปจากพระรัตนตรัย ดัง กล่าวแล้ว

11. อิทธิพลความฝืน

ความผันผวน สร้างความมั่นใจและหวั่นไหวให้กับมนุษย์มาก แม้จะเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นสิ่งเดือนโลยก็ตาม แต่ตามประวัติศาสตร์จะเห็นว่าความผันผืดอิทธิพลมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านจิตใจของประชาชนทุกชาติทุกภาษา เพราะอย่างนี้อยู่ก็เป็นเครื่องบอกเหตุการณ์มากอย่างบานง光ประกอบให้กับประชาชนทั่วไป ตามปกติประชาชนในภูมิภาคต่างๆโดยเฉพาะอย่างยิ่งของไทยมักจะมีความเชื่อเรื่องความผันผวนเป็นเครื่องบอกเหตุหรือลงบอกเหตุล่วงหน้าได้ เมื่อจะเกิดเหตุการณ์สำคัญ (มณี พยอมยงค์ ความเชื่อของคนไทย ในวัฒนธรรมพื้นบ้าน) คติความเชื่อ โรงพิมพ์พ่างกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528, น.119) เนื่องจากเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ความผันผวนใช้เป็นเครื่องบอกเหตุการณ์ที่จะพึงมีในอนาคตได้ แต่ส่วนจะเกิดกับใคร ผู้ใดนั้นเขียนอยู่กับความเป็นไปจากกาลเวลา ดังนั้น ความผันผวนก็คือว่า เป็นเครื่องมือที่เป็นกลางบอกเหตุและมีการทำนายหมายทักทั้งปัจจุบันไปต่อไป นานาตามเหตุการณ์ที่ประชาชนมักจะยอมรับกันเป็นส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ต้อง ความผันผวนคือความผัน จะพาภัยผลออกมายังชิงหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

ของมันเอง แต่ทั้งนี้ต้องรำลึกไว้ด้วยว่า ความผันนันมีอิทธิพลต่อชีวิตและสภาพความเป็นอยู่
ของสังคมมาก เพาะจะมีเป็นเครื่องทำลายชั้นและกำลังใจของคนให้ตกอยู่ภัยได้อ่อน懦
ของความผันได้ แต่ขณะเดียวกันความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ด้านความ
ผันดี ก็ไม่อาจก่อให้เกิดความรู้สึกที่เป็นพิเศษเป็นภัยอันตรายต่อสังคมได้ ดังกล่าวมาแล้ว

ความจริงแล้ว ความผันมักเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ที่แวดล้อมอยู่รอบ ๆ ตัวเรา
เอง แม้กระทั้งร่างกายของเราระบบที่ จิตใจของเราระบบที่ สภาพสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัว
เราที่ เหล่านี้ เป็นต้น ต่างล้วนก่อให้เกิดความผันแปรมนุษย์ได้ในหลาย ๆ รูปแบบ และมี
อิทธิพลต่อผู้ผันตามสภาพของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น